

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2014. gada 4. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 1896/2006 — Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra — Spēkā esošas izsniegšanas neesamība — Sekas — Par izpildāmu pasludināts Eiropas maksājuma rīkojums — Iebildumi — Pārskatīšana izņēmuma gadījumos — Termiņi

Apvienotās lietas C-119/13 un C-120/13

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Amtsgericht Wedding* (Vācija) iesniedza ar attiecīgi 2013. gada 7. janvāra un 2013. gada 5. februāra lēmumiem un kas Tiesā reģistrēti 2013. gada 14. martā, tiesvedībās

eco cosmetics GmbH & Co. KG

pret

Virginie Laetitia Barbara Dupuy (C-119/13)

un

Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. mbH

pret

Tetyana Bonchuk (C-120/13).

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši K.G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*], A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*], K. Toadere [*C. Toader*] (referente) un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *V.L.B. Dupuy* vārdā – *M. Stawska-Höbel, Rechtsanwältin*,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *J. Kemper*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

— Grieķijas valdības vārdā – *F. Dedousi* un *M. Skorila*, pārstāves,
— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *L. D’Ascia*, *avvocato dello Stato*,
— Eiropas Komisijas vārdā – *A.-M. Rouchaud-Joët* un *B. Eggers*, pārstāves,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2014. gada 9. aprīļa tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (OV L 399, 1. lpp.), interpretāciju.
- 2 Šie lūgumi ir izteikti divās tiesvedībās, pirmkārt, starp *eco cosmetics GmbH & Co. KG* (turpmāk tekstā – “*eco cosmetics*”), kuras juridiskā adrese ir Vācijā, un *V.L.B. Dupuy*, kuras dzīvesvieta ir Francijā, un, otrkārt, starp *Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. mbH*, kuras juridiskā adrese ir Austrijā, un *T. Bonchyk*, kuras dzīvesvieta ir Vācijā, jautājumā par Eiropas maksājuma rīkojuma procedūrām.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Regulas Nr. 1896/2006 preambulas 13., 19. un 23.–25. apsvērumi ir izteikti šādā redakcijā:

“(13) Pieteikumā Eiropas maksājuma rīkojumam prasītājam būtu jānodrošina informācija, kas ir pietiekama, lai skaidri noteiktu un pamatotu prasījumu, lai dotu iespēju atbildētājam, pamatojoties uz pietiekamu informāciju, izvēlēties vai nu prasījumu apstrīdēt, vai atstāt to neapstrīdētu.

[..]

(19) Ņemot vērā dalībvalstu atšķirīgos civilprocesa noteikumus, jo īpaši tos, kas attiecas uz dokumentu piegādi, ir sīki un precīzi jādefinē minimālie standarti, kas būtu jāpiemēro Eiropas maksājuma rīkojuma procedūrai. Jo īpaši jāņem vērā, ka jebkura piegādes metode, kas balstīta uz juridisko fikciju, saistībā ar šo standartu ievērošanu nebūtu jāuzskata par pietiekamu Eiropas maksājuma rīkojuma piegādei.

[..]

(23) Atbildētājs var iesniegt savu paziņojumu par iebildumu, izmantojot standarta veidlapu, kas noteikta ar šo regulu. Tomēr tiesām būtu jāņem vērā jebkurā citā veidā rakstiski iesniegts iebildums, ja tas ir izklāstīts saprotamā veidā.

(24) Ar noteiktā termiņā pierēģistrētu paziņojumu par iebildumu būtu jāizbeidz Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra un būtu jānotiek automātiskai pārejai uz parasto civilprocesu, ja vien prasītājs tādā gadījumā nav noteikti pieprasījis tiesas procesu izbeigt. Jēdzienu “parasts civilprocess” šajā regulā nevajadzētu noteikti interpretēt valsts tiesību aktu izpratnē.

(25) Pēc tam, kad beidzies termiņš, kurā jāiesniedz paziņojums par iebildumu, konkrētos izņēmuma gadījumos atbildētājam vajadzētu būt tiesīgam lūgt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu. Pārskatīšanai izņēmuma gadījumos nebūtu jānozīmē, ka atbildētājam ir dota otra iespēja iebilst pret prasījumu. Pārskatīšanas procedūras laikā prasījuma pamatojumu izvērtē, izskatot vienīgi iemeslus, kas izriet no atbildētāja norādītajiem ārkārtas apstākļiem. Citi ārkārtas apstākļi varētu ietvert situāciju, kad Eiropas maksājuma rīkojums bijis balstīts uz pieteikuma veidlapā norādītu nepatiesu informāciju.”

4 Minētās regulas preambulas 27. apsvērumā ir teikts, ka “[..] Eiropas maksājuma rīkojuma izpildes procedūras būtu jāturpina reglamentēt valsts tiesību aktos”.

5 Regulas Nr. 1896/2006 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

“Šīs regulas mērķis ir:

a) vienkāršot, paātrināt un samazināt tiesāšanās izdevumus pārrobežu lietās attiecībā uz neapstrīdētiem finanšu prasījumiem, izveidojot Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru.”

6 Minētās regulas 6. panta “Jurisdikcija” 1. punktā ir paredzēts:

“Šīs regulas piemērošanas nolūkos jurisdikciju nosaka saskaņā ar attiecīgiem Kopienas tiesību aktu noteikumiem, jo īpaši ar [Padomes 2000. gada 22. decembra] Regulu (EK) Nr. 44/2001 [par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 19. nod., 4. sēj., 42. lpp.)]”.

7 Regulas Nr. 1896/2006 12. panta 3. un 5. punkts ir izteikti šādā redakcijā:

“3. Eiropas maksājuma rīkojumā atbildētājam iesaka [norāda] šādas iespējas:

a) samaksāt prasītājam rīkojumā norādīto summu;

vai

b) iebilst pret rīkojumu, iesniedzot izcelsmes tiesā paziņojumu par iebildumu, kas jānosūta 30 dienu laikā pēc tam, kad rīkojums viņam piegādāts.

[..]

5. Tiesa nodrošina, ka rīkojumu piegādā atbildētājam saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ievērojot minimālos standartus, kas noteikti 13., 14. un 15. pantā.”

8 Regulas Nr. 1896/2006 13. pantā “Piegāde ar atbildētāja apstiprinājumu par saņemšanu” ir noteikts:

“Eiropas maksājuma rīkojumu var piegādāt atbildētājam saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā jāveic piegāde, izmantojot vienu no šīm metodēm:

a) personīga piegāde ar atbildētāja parakstītu apstiprinājumu par saņemšanu, kurā norādīts saņemšanas datums;

b) personīga piegāde ar piegādi veikušās kompetentās personas parakstītu dokumentu, kurā apliecināts, ka atbildētājs ir saņēmis dokumentu vai atteicies to saņemt bez juridiska pamatojuma, norādot piegādes datumu;

- c) piegāde ar pasta starpniecību, saņemšanu apliecinot ar atbildētāja parakstītu un atpakaļ nosūtītu apstiprinājumu par saņemšanu, kurā norādīts saņemšanas datums;
 - d) elektroniska piegāde, izmantojot faksu vai e-pastu, saņemšanu apliecinot ar atbildētāja parakstītu un atpakaļ nosūtītu apstiprinājumu par saņemšanu, kurā norādīts saņemšanas datums.”
- 9 Šīs regulas 14. panta “Piegāde bez atbildētāja apstiprinājuma par saņemšanu” 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“1. Eiropas maksājuma rīkojumu var arī piegādāt atbildētājam saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā jāveic piegāde, izmantojot vienu no šīm metodēm:

- a) personīga piegāde uz atbildētāja privāto adresi personām, kas mitinās vienā dzīvesvietā ar atbildētāju vai tur strādā;
- b) ja atbildētājs ir pašnodarbināta persona vai juridiska persona, personīga piegāde uz atbildētāja uzņēmuma adresi atbildētāja nodarbinātajām personām;
- c) ieliekot rīkojumu atbildētāja pastkastītē;
- d) piegādājot rīkojumu pasta nodaļai vai kompetentām valsts iestādēm un ieliekot atbildētāja pastkastītē rakstisku paziņojumu par šo piegādi ar noteikumu, ka paziņojumā skaidri norādīta šā dokumenta kā tiesas dokumenta būtība vai paziņojuma izsniegšanas juridiskais spēks, kā arī tas, ka ir sāкта laika skaitīšana attiecībā uz termiņu;
- e) piegāde ar pasta starpniecību bez 3. punktā minētā pierādījuma, ja atbildētāja adrese ir izcelsmes dalībvalstī;
- f) piegādājot elektroniski ar automātisku piegādes apstiprinājumu, ja atbildētājs ir iepriekš skaidri apliecinājis savu piekrišanu šādas piegādes metodes izmantošanai.

2. Šajā regulā piegāde saskaņā ar 1. punktu nav pieņemama [pieļaujama], ja atbildētāja adrese nav droši zināma.”

- 10 Šīs pašas regulas 15. pants “Piegāde pārstāvim” ir izteikts šādā redakcijā:

“Piegāde saskaņā ar 13. vai 14. pantu var tikt veikta arī atbildētāja pārstāvim.”

- 11 Regulas Nr. 1896/2006 16. pantā ir teikts:

“1. Atbildētājs var iesniegt paziņojumu par iebildumu pret Eiropas maksājuma rīkojumu izcelsmes tiesā, izmantojot F standarta veidlapu, kā noteikts VI pielikumā, ko viņam piegādā kopā ar Eiropas maksājuma rīkojumu.

2. Paziņojumu par iebildumu nosūta 30 dienu laikā pēc rīkojuma piegādes atbildētājam.

3. Atbildētājs paziņojumā par iebildumu norāda, ka viņš apstrīd prasījumu, bez pienākuma izskaidrot iemeslus.

[..]”

12 Minētās regulas 17. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ja paziņojumu par iebildumu iesniedz 16. panta 2. punktā noteiktajā termiņā, tiesvedība turpinās izcelsmes dalībvalsts kompetentajās tiesās atbilstīgi parasta civilprocesa noteikumiem, ja vien prasītājs nav skaidri lūdzis tādā gadījumā izbeigt tiesvedību.

[..]”

13 Šīs pašas regulas 18. pantā “Izpildāmība” ir paredzēts:

“1. Ja 16. panta 2. punktā noteiktajā termiņā, ņemot vērā attiecīgu laiku, kas pāriet paziņojuma sūtīšanas procesā, izcelsmes tiesā nav iesniegts paziņojums par iebildumu, izcelsmes tiesa nekavējoties paziņo, ka Eiropas maksājuma rīkojums ir izpildāms, izmantojot G standarta veidlapu, kā noteikts VII pielikumā. Tiesa pārbauda rīkojuma piegādes datumu.

2. Neskarot 1. punktu, izpildāmības formālās prasības reglamentē ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

3. Tiesa nosūta izpildāmo Eiropas maksājuma rīkojumu prasītājam.”

14 Regulas Nr. 1896/2006 20. pantā “Pārskatīšana izņēmuma gadījumos” ir noteikts:

“1. Pēc tam, kad beidzies 16. panta 2. punktā paredzētais termiņš, atbildētājs ir tiesīgs lūgt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu izcelsmes dalībvalsts kompetentā tiesā, ja:

a) i) pavēsti par maksājuma rīkojumu piegādāja, izmantojot vienu no metodēm, kas paredzētas 14. pantā;

un

ii) pavēstes piegāde nenotika savlaicīgi no atbildētāja neatkarīgu apstākļu dēļ, neļaujot viņam sagatavoties aizstāvībai,

vai

b) ja atbildētāju no iebildības pret prasījumu kavējuši nepārvaramas varas apstākļi vai ārkārtas apstākļi, kas nav radušies viņa vainas dēļ,

visos gadījumos ar noteikumu, ka viņš rīkojas nekavējoties.

2. Pēc tam, kad beidzies 16. panta 2. punktā paredzētais termiņš, atbildētājs ir tiesīgs arī lūgt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu izcelsmes dalībvalsts kompetentā tiesā, ja maksājuma rīkojums ir izdots acīmredzami aplami, ņemot vērā šajā regulā noteiktās prasības, vai citu ārkārtas apstākļu dēļ.

3. Ja tiesa noraida atbildētāja pieteikumu, pamatojoties uz to, ka nav piemērojams neviens no 1. un 2. punktā minētajiem pārskatīšanas iemesliem, Eiropas maksājuma rīkojums paliek spēkā.

Ja tiesa nolemj, ka pārskatīšana ir pamatota saskaņā ar vienu no 1. un 2. punktā norādītajiem iemesliem, Eiropas maksājuma rīkojums nav spēkā.”

15 Minētās regulas 21. panta 1. punktā ir noteikts:

“Neskarot šīs regulas noteikumus, izpildes procedūras reglamentē ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem.

Izpildāmu Eiropas maksājuma rīkojumu izpilda saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā izpildāmos lēmumus, ko izdevusi izpildes dalībvalsts.”

16 Šīs pašas regulas 26. pants “Saistība ar valsts procesuālajiem tiesību aktiem” ir izteikts šādā redakcijā:

“Visus procesuālos jautājumus, kas nav konkrēti izklāstīti šajā regulā, reglamentē valsts tiesību akti.”

Vācijas tiesības

17 Vācijas tiesībās saistībā ar maksājuma rīkojumiem ievērojamā kārtība ir izklāstīta Civilprocesa kodeksā (*Zivilprozessordnung*).

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

Lieta C-119/13

18 Saskaņā ar Vācijas tiesībām dibinātā sabiedrība *eco cosmetics* lūdza iesniedzējtiesai izdot Eiropas maksājuma rīkojumu pret Francijā dzīvojošo *V.L.B. Dupuy*.

19 2010. gada 22. martā *Amtsgericht Wedding* [Vedingas rajona tiesa] saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 12. pantu apmierināja minēto pieteikumu un izdeva prasīto Eiropas maksājuma rīkojumu, to izsniedzot ar starptautisku pasta sūtījumu nosūtītā ierakstītā vēstulē ar apstiprinājumu par saņemšanu. Apstiprinājumā par saņemšanu ir redzams, ka 2010. gada 31. martā šis rīkojums ir izsniegts adresē, kuru bija norādījusi *eco cosmetics*. Šajā apstiprinājumā par saņemšanu nav teikts nekas cits par to, kā izsniegšana notikusi.

20 2010. gada 20. maijā iesniedzējtiesa minēto rīkojumu pasludināja par izpildāmu.

21 Ar advokāta 2010. gada 28. jūlija vēstuli *V.L.B. Dupuy* attiecīgo rīkojumu apstrīdēja. 2010. gada 5. augusta vēstulē iesniedzējtiesa norādīja, ka iebildums ir iesniegts pēc termiņa un ka šajā posmā ir iespējams vienīgi lūgt pārskatīšanu atbilstoši Regulas Nr. 1896/2006 20. pantam.

22 Divus mēnešus vēlāk *V.L.B. Dupuy* ar 2010. gada 7. oktobra vēstuli iesniedza pārskatīšanas pieteikumu, sīkāk neizklāstot lietas būtību. Sešus mēnešus vēlāk savu pārskatīšanas pieteikumu viņa pamatoja advokāta 2011. gada 13. aprīļa vēstulē.

23 Proti, *V.L.B. Dupuy* apgalvo, ka pret viņu izdots Eiropas maksājuma rīkojums viņai vispār neesot ticis izsniegts. Viņa paskaidro, ka dzīvesvietā, kas atrodas *eco cosmetics* norādītajā adresē, viņa nedzīvo kopš 2009. gada oktobra un ka par šo rīkojumu esot uzzinājusi tikai no savas bankas 2010. gada 23. jūlijā.

Lieta C-120/13

24 Saskaņā ar Austrijas tiesībām dibinātā banka *Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. mbH* lūdza iesniedzējtiesu izdot Eiropas maksājuma rīkojumu pret Vācijā dzīvojošo *T. Bonchyk*.

25 2010. gada 2. septembrī *Amtsgericht Wedding* izdeva prasīto Eiropas maksājuma rīkojumu un divreiz nesekmīgi mēģināja to pa pastu izsniegt minētās bankas norādītajās adresēs.

26 Vēlāk minētā banka norādīja kādu citu adresi, kurā attiecīgais Eiropas maksājuma rīkojums tika izsniegts, 2011. gada 1. februārī to ievietojot pastkastītē.

- 27 2011. gada 10. martā *Amtsgericht Wedding* minēto rīkojumu pasludināja par izpildāmu.
- 28 Ar 2011. gada 1. jūnija faksu *T. Bonchyk* apstrīdēja pret viņu izdoto Eiropas maksājuma rīkojumu. Viņa apgalvoja, ka par šā rīkojuma esamību viņa esot uzzinājusi tikai gluži nejauši un ka kopš 2009. gada viņa vairs nedzīvojot adresē, kurā tas izsniegts.
- 29 2011. gada 17. jūnija vēstulē *Amtsgericht Wedding* darīja zināmu *T. Bonchyk*, ka viņas iebildums ir celts pēc termiņa un ka šajā posmā ir iespējams vienīgi lūgt pārskatīšanu atbilstoši Regulas Nr. 1896/2006 20. pantam. Pārskatīšanas pieteikumu ieinteresētā persona iesniedza ar advokāta 2011. gada 24. jūnija vēstuli.
- 30 Šajos apstākļos *Amtsgericht Wedding* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus, kuru formulējums, izņemot otro – tikai lietā C-119/13 esošo prejudiciālo jautājumu, lietās C-119/13 un C-120/13 ir identisks:

“1) Vai [...] Regula [...] Nr. 1896/2006 [...] ir jāinterpretē tādējādi, ka atbildētājs var lūgt pārskatīt tiesā Eiropas maksājuma rīkojumu arī tad, ja maksājuma rīkojums tam nav izsniegts vispār vai tā izsniegšana nav veikta pienācīgi? Vai tālab var pēc analogijas pamatoties konkrēti uz Regulas Nr. 1896/2006 20. panta 1. punktu vai 20. panta 2. punktu?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai tad, ja maksājuma rīkojums atbildētājam nav izsniegts vispār vai tā izsniegšana nav veikta pienācīgi, viņam attiecībā uz viņa pārskatīšanas pieteikumu ir jāievēro termiņi? Vai tālab var pamatoties konkrēti uz Regulas Nr. 1896/2006 20. panta 3. punktu?

3) Arī ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Kādas ir procesuālās tiesiskās sekas, ja tiek apmierināts pārskatīšanas pieteikums? Vai šajā ziņā var pēc analogijas pamatoties konkrēti uz Regulas Nr. 1896/2006 20. panta 3. punktu vai 17. panta 1. punktu?”

- 31 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2013. gada 8. marta rīkojumu lietas C-119/13 un C-120/13 rakstveida, mutvārdu procesā un sprieduma taisīšanai tika apvienotas.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 32 Ievadam jāatgādina, ka ar LESD 267. pantu ieviestajā valstu tiesu un Tiesas sadarbības procedūrā Tiesai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu izspriest tajā izskatāmo lietu. Tālab Tiesai vajadzības gadījumā ir jāpārformulē tai uzdotie jautājumi. Proti, Tiesas sūtība ir interpretēt visas Savienības tiesību normas, kas valsts tiesām vajadzīgas, lai izspriestu tajās izskatāmās lietas, pat ja tai šo tiesu uzdotajos jautājumos šīs normas nav skaidri norādītas (spriedums *Worten*, C-342/12, EU:C:2013:355, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Līdz ar to, pat ja uzdotie jautājumi, formāli ņemot, galvenokārt attiecas uz Regulas Nr. 1896/2006 20. panta interpretāciju, tas neliedz Tiesai Savienības tiesības interpretēt visos aspektos, kas var būt noderīgi pamatlaietu izspriešanai. Tālab Tiesas ziņā ir no visas valsts tiesas sniegtās informācijas, tostarp arī lēmumos par prejudiciālo jautājumu uzdošanu izklāstītā pamatojuma, izdibināt, kuri šo tiesību aspekti ir jāinterpretē, ņemot vērā strīdu priekšmetu (spriedums *Worten*, EU:C:2013:355, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 34 Šajā gadījumā no Tiesas rīcībā esošajiem lietu materiāliem izriet, ka iesniedzējtiesa neizslēdz, ka pamatlietu apstākļos būtu piemērojama Regulas Nr. 1896/2006 16. un 17. pantā paredzētā iebilduma procedūra. Turklāt Grieķijas un Itālijas valdības uzskata, ka pamatlietu apstākļos ir piemērojamas tikai šīs tiesību normas.
- 35 Pamatlietās vienlīdz nozīmīga ir arī šīs regulas 18. un 19. panta interpretācija, jo Eiropas maksājuma rīkojumus iesniedzējtiesa ir pasludinājusi par izpildāmiem.
- 36 Šajos apstākļos, lai iesniedzējtiesai sniegtu noderīgu atbildi, pirmais jautājums ir jāpārformulē tā, ka ar to tiek vaicāts, vai Regula Nr. 1896/2006 ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs regulas 16.–20. pantā paredzētās procedūras ir piemērojamas, ja izrādās, ka maksājuma rīkojums nav izsniegts atbilstoši minētās regulas 13.–15. pantā noteiktajam prasību minimumam.
- 37 Šajā ziņā uzreiz ir jānorāda, ka no Regulas Nr. 1896/2006 12. panta 5. punkta un 13.–15. panta izriet, ka visi šajā regulā paredzētie rīkojumi, izmantojot kādu no minētajos 13.–15. pantā aprakstītajām metodēm, ir jāizsniedz atbilstoši šajā regulā noteiktajam prasību minimumam. Kā savu secinājumu 36.–41. punktā norādījis ģenerālvokāts, šo prasību minimuma neievērošanas gadījumā tiktu izjaukts līdzsvars starp ar Regulu Nr. 1896/2006 sasniegt gribētajiem mērķiem, proti, ātrumu un efektivitāti, no vienas puses, un tiesību uz aizstāvību ievērošanu, no otras puses.
- 38 Jautājumā, pirmkārt, par Regulas Nr. 1896/2006 16. un 17. pantā paredzētās iebilduma procedūras iespējamo piemērošanu jāpaskaidro, ka iebildums, kā izriet no minētās regulas preambulas 24. apsvēruma, ir visnotaļ parasts līdzeklis, kā noslēgt Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, izraisot automātisku pāreju uz parasto civilprocesuālo kārtību.
- 39 Proti, līdzko Eiropas maksājuma rīkojuma pamatā esošie prasījumi tiek apstrīdēti ar iebildumu, Regulā Nr. 1896/2006 reglamentētā ipašā procedūra vairs nav piemērojama, jo atbilstoši minētās regulas 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktajam šīs regulas mērķis ir vienīgi “vienkāršot, paātrināt un samazināt tiesāšanās izdevumus pārrobežu lietās attiecībā uz neapstrīdētiem finanšu prasījumiem”.
- 40 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 16. pantu atbildētājs var iesniegt paziņojumu par iebildumu pret Eiropas maksājuma rīkojumu izcelsmes tiesā, izmantojot F standarta veidlapu, kas viņam tiek izsniegta kopā ar rīkojumu ietverošo E standarta veidlapu. Paziņojums par iebildumu ir jāiesniedz 30 dienu laikā pēc rīkojuma izsniegšanas.
- 41 Taču, ja Eiropas maksājuma rīkojums nav izsniegts atbilstoši Regulas Nr. 1896/2006 13.–15. pantā noteiktajam prasību minimumam, šā sprieduma 40. punktā minētās veidlapas atbildētājs nesaņem un tāad nav pienācīgi informēts par pret viņu izdotā Eiropas maksājuma rīkojuma esamību un pamatojumu. Šādā gadījumā viņam, iespējams, nav arī visas noderīgās informācijas, kas ļautu izlemt, vai viņam ir vai nav jāiebilst pret šo rīkojumu.
- 42 Šāda situācija nevar būt saderīga ar tiesībām uz aizstāvību, un tāpēc Regulas Nr. 1896/2006 16. un 17. pantā paredzētās iebilduma procedūras piemērošana nav iedomājama tādos apstākļos kā pamatlietās esošie.
- 43 Otrkārt, jāprecizē, ka gadījumā, ja izsniegšana nenotiek atbilstoši Regulas Nr. 1896/2006 13.–15. pantā noteiktajam prasību minimumam, šīs regulas 16. panta 2. punktā noteiktais termiņš paziņojuma par iebildumu iesniegšanai nesākas un tādējādi kļūst apšaubāms, vai ir spēkā tādas no šā termiņa izbeigšanās atkarīgās procedūras kā minētās regulas 18. pantā paredzētā izpildāmības pasludināšana vai tās 20. pantā paredzētā pārskatīšanas lūgšana, pat ja tās jau ir uzsāktas.
- 44 Runājot konkrēti par pārskatīšanas procedūru, jāatgādina, ka šī procedūra, kā par to liecina jau pats Regulas Nr. 1896/2006 20. panta nosaukums, ir izmantojama tikai šajā pantā izsmēloši uzskaitītajos “izņēmuma gadījumos” un neizsniegšana nav viena no šīm izņēmuma situācijām.

- 45 Jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 26. pantu visus šajā regulā skaidri nereglamentētos procesuālos jautājumus tik un tā “reglamentē valsts tiesību akti” un tādējādi šādā gadījumā ir izslēgta minētās regulas piemērošana pēc analogijas.
- 46 Taču Regulā Nr. 1896/2006 nav teikts, kādas tiesību aizsardzības līdzekļu iespējas paveras atbildētājam šoreiz, kad tikai pēc Eiropas maksājuma rīkojuma izpildāmības pasludināšanas izrādās, ka attiecīgais rīkojums nav izsniegts atbilstoši šīs regulas 13.–15. pantā noteiktajam prasību minimumam.
- 47 No tā izriet, ka šādā gadījumā šie procesuālie jautājumi atbilstoši Regulas Nr. 1896/2006 26. pantā noteiktajam joprojām tiek reglamentēti valsts tiesībās.
- 48 Jāuzsver, ka, ja Eiropas maksājuma rīkojums nav izsniegts atbilstoši Regulas Nr. 1896/2006 13.–15. pantā noteiktajam prasību minimumam, attiecībā uz to – kā izriet no šā sprieduma 43. punkta – tik un tā nevar piemērot minētās regulas 18. pantā paredzēto izpildes procedūru. No tā izriet, ka šāda maksājuma rīkojuma izpildāmības pasludināšana ir jāuzskata par spēkā neesošu.
- 49 Ievērojot iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu atbildams, ka Regula Nr. 1896/2006 ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs regulas 16.–20. pantā paredzētās procedūras nav piemērojamas, ja izrādās, ka Eiropas maksājuma rīkojums nav izsniegts atbilstoši minētās regulas 13.–15. pantā noteiktajam prasību minimumam. Ja šī nepilnība tiek atklāta tikai pēc Eiropas maksājuma rīkojuma izpildāmības pasludināšanas, atbildētājam ir jābūt iespējai norādīt uz šo nepilnību, kurai, ja tā tiek pienācīgi pierādīta, šī izpildāmības pasludināšana ir jāpadara spēkā neesoša.

Par otro un trešo jautājumu

- 50 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro un trešo jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 51 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regula (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs regulas 16.–20. pantā paredzētās procedūras nav piemērojamas, ja izrādās, ka Eiropas maksājuma rīkojums nav izsniegts atbilstoši minētās regulas 13.–15. pantā noteiktajam prasību minimumam.

Ja šī nepilnība tiek atklāta tikai pēc Eiropas maksājuma rīkojuma izpildāmības pasludināšanas, atbildētājam ir jābūt iespējai norādīt uz šo nepilnību, kurai, ja tā tiek pienācīgi pierādīta, šī izpildāmības pasludināšana ir jāpadara spēkā neesoša.

[Paraksti]